

De kosmische levenskracht blijkt o.m. door de planeten, maar daarnaast door nog zeer vele andere factoren bepaald te worden.

De geestelijke krachten, die tot het geestelijke leven behoren, zijn onder het begrip levenskracht in de menselijke zin van het woord moeilijk onder te brengen: zij zijn eerder een realisatie van niet-materiele en semi-materiele krachten, welke ook kunnen bestaan als afgesloten geheel, zonder dat er een stoffelijke kern of lichaam aanwezig is, waarin zij zich verzamelen. Dergelijke krachten gedragen zich onder bepaalde omstandigheden als een in zich besloten veld, maar zijn voor gedachten-impulsen gevoelig. Hierdoor is het ieder bewustzijn mogelijk dergelijke krachten rond zich te trekken, ook wanneer er geen belichaming in de materiële wereld voorhanden is.

Nu leven wij op aarde in een periode, waarin de levenskracht van een groot aantal mensen nogal eens wordt aangetast. De mensen voelen dit wel aan en zoeken er een remedie tegen te vinden. De een zweert daartoe bij knoflook - wat anderen soms tot vloeken verleidt - terwijl anderen meer velen voor ginseng, vitaminebommen, terwijl weer anderen het zoeken in yoga, pyramiden onder bed en dergelijke zaken.

Nu moet u wel begrijpen, dat de verstoring van evenwicht in de levenskracht van een mens voor ongeveer $\frac{1}{2}$ van fysieke en rond $\frac{1}{2}$ van psychische aard is, altans wanneer wij de zuiver geestelijke levenskracht even buiten beschouwing laten.

De vraag is nu maar, wat je als mens kunt doen om die levenskracht wat op te voeren en tot een wat beter evenwicht te brengen. En dan blijkt, dat wij in de eerste plaats een voor ons lichaam en onze leeftijd passend bewegingspatroon van node hebben.

Zoals reeds gesteld zorgen de dwarsgestreepte spieren een vorm van energie, die voor een goed functioneren van het lichaam onontbeerlijk is. Maar dat betekent dan ook, dat deze spieren een mate van activiteit moeten vertonen, die aangepast is aan de behoefte.

Wanneer nu een hart - dit is een dwarsgestreepte spier - voortdurend in gelijkmatig tempo blijft kloppen, levert het wel regelmatig kracht af, maar toch veel minder dan het onder omstandigheden op zou kunnen leveren.

Zeker, wanneer een hart door inspanningen a.h.w. overbelast wordt, zal het inderdaad grote pieken van deze vorm van levenskracht opleveren, maar daartussen liggen diepe dalen, waarin weinig wordt geleverd, terwijl een lichaam door grote inspanningen alle kracht geheel schijnt te verteren, waardoor bepaalde omzettingen in het lichaam niet meer gestaag kunnen verlopen. De deskundige sprak in het verleden van een "opeenstapeling van vermoeidheidsstoffen". Ook al is dit niet geheel terecht, toch is het wel duidelijk, dat een andere vorm van werking voor het menselijke lichaam meer wenselijk is.

Indien men een mate van beheersing zou hebben over zijn hartslag - en dus hartfunctie - zou men in staat zijn deze werking van het hart voortdurend, maar in een redelijk gestaag tempo, aan zijn behoeften aan te passen.

Maar zelfs, wanneer wij niet tot een bewuste beheersing van de hartactiviteit komen middels onze wil, zullen wij een bepaalde mate van beweging nodig hebben, waarbij ook de ademhaling volgens deze behoefte is gereguleerd, terwijl wij na een grotere inspanning ook altijd weer een tijd van rust nodig hebben, waarin eventuele onregelmatigheden van het hart weer gereguleerd kunnen worden. Dit is mogelijk door het lichaam algeheel te ontspannen, terwijl bewust een nogal trage, maar diepe ademhaling wordt beoefend.

Een tweede vorm van kracht vinden wij rond het zenuwstelsel. En elk van u weet zo langzaam wel, dat het menselijke zenuwstelsel onder omstandigheden nogal eigenaardig zal reageren. Soms zijn de reacties dermate snel, dat zij niet meer geheel beseft en beheerst zullen worden. De mensen zeggen dan, dat zij "overspannen" zijn.

Zelfs de zintuigen hebben aan deze onbeheerstheid vaak deel. Een eenvoudige knip met twee vingers klinkt dan opeens als een onverwachte donderslag en wekt reacties, die bij dit laatste passen enz. Maar ook het denkvermogen blijkt een soortgelijke versterking te ondergaan, met het gevolg, dat het denken in vele gevallen iets monomaans krijgt, waarbij betrekkelijke kleine molshopen van moeilijkheid opeens voor het menselijke denken worden tot onoverkomelijk hoge gebergten van moeilijkheden, die alle indrukken voortdurend beheersen en dergelijke onredelijke effecten.

Indien wij ook hier een vinger in de pap willen krijgen, zullen wij moeten leren ook snel en toch bewust te reageren. Wat er op neerkomt, dat wij onze reactiesnelheid dienen te trainen en op de proef te stellen.

Denk nu niet aan zeer ingewikkelde processen. Door je bewust te blijven, van hetgeen je doet, kan zelfs het rijden in een auto, fietsen in het verkeer, of desnoods het regelmatig oversteken van drukke verkeerswegen bijdragen tot deze training.

Van belang is hierbij, dat men voortdurend, desnoods na gereageerd te hebben, zich realiseert, wat er in feite gebeurde, welke beslissingen men nam. Zo traint men zich in het snel en bewust coördineren van inkomende gegevens en een zich realiseren van alle daarbij passende en door die gegevens veroorzaakte handelingen.

Is men nog niet zover, dat men bewust en beheerst kan reageren in het vereiste tempo, dan geldt echter: Daar het verwerken van zenuwimpulsen op zich het geleidend vermogen van het zenuwstelsel en zo de verdeling van krachten bevordert, dient men zoveel prikkels als men verdragen kan - maar niet meer dan dit - regelmatig te verwerken. Om ongelukken te voorkomen echter geldt dan voor u; eerst reageren, handelen dus en daarna pas nadenken.

Indien men niet voldoende beheerst is en voldoende snel bewust beslissen kan, zal immers het denken in vele gevallen een soort feed-back-effect veroorzaken. Wat niets meer of minder betekent dan een gebruiken van een kracht, het reageren op een prikkeling, waarna deze door het denken binnen het ik nogmaals wordt gewekt en door de hersenen hernieuwd en meestal versterkt, nogmaals langs het zenuwstelsel

wordt uitgezonden. Daar de energie dan echter niet meer geheel in een lichamelijke reactie zal worden omgezet, krijgt het zenuwstelsel een soort shockbehandeling op deze wijze en kan hierdoor ontregeld worden.

Het resultaat is, dat in steeds meer gevallen de reactie niet meer in overeenstemming zullen zijn met de inkomende prikkels en zo ook mentaal problemen veroorzaken. Daarnaast zal men niet meer in staat zijn inkomende prikkels juist te vertalen, zodat afwijkende reacties eveneens ontstaan en een vervreemding veroorzaken.

Door een dergelijke gespannenheid zal een overmaat van levenskracht op onregelmatige wijze in het lichaam behouden blijven en is van een normaal opnemen en afvloeien van deze kracht in sterk vermindere mate sprake.

Ook de ontspanning van het lichaam zal dan niet meer geheel plaats kunnen vinden. Mensen, die aan een dergelijk effect lijden, zullen b.v. tijdens de slaap de inkomende signalen van het zenuwstelsel en het lichaam - zintuigen - vesterkt blijven ontvangen.

Trillingen b.v., die normaal tijdens de slaap, of zelfs bij waakbewustzijn, als normaal worden ervaren en geen reactie wekken, kunnen dan aanleiding worden tot angstdromen over rampen, aardbevingen enz. Een enkele vingerdruk op het voeteinde is dan voldoende om dergelijke mensen te doen dromen, dat zij naar het plafond toezweven, terwijl een enkele vingerdruk op het hoofdeinde reeds voldoende is om hen te doen dromen, dat zij vallen en vallen tot in de diepste diepten.

Het is duidelijk, dat bij een dergelijke overgevoeligheid allerhande associaties ontstaan, die uitputtend werken, terwijl het lichaam niet de normale kans krijgt, door rust een eigen en regelmatig levensritme te vinden, dat een behoorlijke reeks inspanningen tijdens de dag mogelijk maakt.

Het lichamelijke evenwicht raakt verder gestoord, de gelijkmatige stroming van deze vorm van levenskracht, die o.m. noodzakelijk is voor een juist reageren van het lichaam en een evenwichtige structuur van de aura, komt dan niet tot stand.

Maar er wordt meer dan een enkel deel van de levenskracht ontregeld, daar elke shock in het normale zenuwstelsel een echo wekt in het vegetativum, wat weer voert tot afscheidingen in het menselijke lichaam, zodat het gehele lichaam zelf van slag kan geraken en uitputtingstoestanden, hartkloppingen, moeilijkheden met bloedsomloop en stofwisseling hiervan het gevolg zouden kunnen zijn.

Maar ook dit deel van de levenskracht kan men leren beheersen en wel, door je ofwel van alles in zijn werkelijke samenhang direct bewust te worden, of - wanneer je zover nog niet bent - alle denken, over hetgeen gebeurt, na te laten tot men weer tot rust komt en onder druk zo spontaan mogelijk met zijn lichaam te reageren op alle inkomende prikkels. In dit laatste geval geldt dus voorlopig: niet denken en overwegen, maar doen.

Dit is een methode, waardoor een aanmerkelijke versterking bereikt kan worden van de levenskracht, die langs

de kanalen van het zenuwstelsel pleegt te vloeien.

Hierbij is sprake van een overal rond u aanwezige energie, een soort spanningsveld, waarop u reageert door stromingen in uzelf tot stand te brengen. Er zijn meerdere van dergelijke stromingen gebruikelijk in het lichaam, die t.a.v. elkaar een zekere polariteit vertonen. Om een nader beeld te krijgen hiervan, kunt u het beste de chinese geneeswijze bestuderen, waarbij de polariteit tot uiting komt in het afwisselend gebruiken van gouden en zilveren naalden.

Besef, dat de basis van deze energie altijd rond u aanwezig is. Voor u geldt echter, dat zij alleen op u zal inwerken, wanneer u de mogelijkheid bezit deze kracht te absorberen en gelijkmatig in u te verdelen.

Het is goed u te realiseren, dat druk op een deel van het lichaam, onverschillig welk deel, altijd ten gevolge heeft, dat de verdeling en stroming van deze kracht in uw lichaam onevenwichtiger zal worden.

Blijf daarom nooit te lang in een en dezelfde houding zitten, steun niet bij voortdurend op b.v. een arm of spier. Wanneer u slaapt, zal uw lichaam er overigens wel zorg voor dragen, dat de houding veranderd wordt en de druk van het lichaam anders wordt verdeeld, zodra het evenwicht van deze stromingen in uw bedreigd wordt.

Door hiermede rekening te houden, zover dit u mogelijk is, zult u eveneens een verbetering van levenskracht ervaren.

De Oddkracht, waarover ik reeds sprak, kan het beste omschreven worden als een lading, die in de atmosfeer rond u aanwezig is. Wie ademhaalt, kan mogelijk denken niets meer naar binnen te krijgen dan wind, maar deze luchtstroming bestaat dan wel uit een grote reeks moleculen en zelfs vele verschillende moleculaire ketens plus allerhande vrije kleinste deeltjes.

Op deze wijze wordt iets van de statische lading in de atmosfeer op het lichaam als geheel worden overgebracht, zodat geen grote ladingsverschillen optreden tussen de huid en de interne delen.

Wanneer je regelmatig en diep ademhaalt, ontstaat immers via longen en bloedbanen een verdeling van deze lading door het gehele organisme.

Dit betekent, dat men veel minder afhankelijk is van b.v. lichtelectrische spanningen en zowel in het zenuwstelsel als andere lichaamsdelen dus niet gekweld wordt door de gevolgen van onevenwichtigheid.

Maar ook deze vorm van energie is van belang voor o.m. het juist reageren van de lichaamscellen. Door dus regelmatig enkele ademhalingsoefeningen te doen wordt het voor het gehele lichaam, inclusief het zenuwstelsel, gemakkelijker, juist en beheerst te reageren, terwijl ook andere functies, zoals het verwijderen van afvalstoffen van de cellen en de stoffen, die bij celvernieuwingen vrijkomen juist, sneller en gelijkmatiger zal verlopen. Zelfs de stofwisseling kan op deze wijze ten goede worden beïnvloed.

Om Oddkracht op te doen zal men regelmatig in de

frisse lucht diep en in beheerst tempo adem moeten halen. Doe dit zo mogelijk elke dag enkele malen.

Een heel goede methode is ook om, wanneer u in de buurt van een bos of park bent, in de morgen of rond het middaguur bij een grote boom te gaan staan, zitten, of liggen en daar enkele ogenblikken bewust en diep adem te halen. Nabij de boom is rond deze tijd sprake van een wat verhoogd zuurstofgehalte, zodat uw organisme ook, wat dit betreft, gemakkelijker gevoed wordt en omzettingsprocessen in het lichaam wat versneld worden.

Dit zijn enkele punten, waarmede een ieder wel iets kan doen. Maar elke mens, die op aarde leeft, kent ook een eigen mentale wereld.

De mentale wereld bestaat uit een reeks voorstellingen en denkbeelden, die grotendeels strijdige elementen omvatten. Om het heel eenvoudig te zeggen: wanneer iemand zegt "die is mooi," dan vergelijkt hij en denkt dus op de achtergrond "die is dus lelijk". Het resultaat deelt men vaak de ander mee. Indien men erkent "die is lelijk" speelt zich in feite een zelfde proces af. Maar de uitkomst daarvan pleegt men voor zich te houden. Behalve dan enkelen, die geen enkele diplomatieke scholing hebben en zich door hun verklaringen in moeilijkheden plegen te storten.

In het ik bestaan dus mentale spanningen, die bij elke waarneming van de zintuigen en elke verwerking van data een rol speelt. Wat op zich niet erg is, zolang de reactie evenwichtig blijft.

Mensen hebben nu eenmaal tegenstellingen nodig, omdat zij zich zonder dit niet kunnen oriënteren. Maar op het ogenblik, dat wij een van de zijden van een dergelijke tegenstelling in onszelf gaan voeden en daaraan voortdurend aandacht besteden, ontstaat op mentaal vlak een toenemende onevenwichtigheid.

Voorbeeld: indien u geneigd bent alles naar het duistere toe te interpreteren, zal alles, wat licht is in uw ogen, op de duur duisternis brengen. Het betekent, dat u langzaam maar zeker geheel door een dergelijke negatieve instelling beheerst wordt, inclusief uw reacties en de vorm van levenskracht, die u nog kunt absorberen.

U zult dan uw krachten op een negatieve wijze gaan gebruiken, uitstralen, terwijl u bewust of onbewust weigert enige kracht, die niet negatief is, te ontvangen. Het resultaat hiervan is op zijn minst niet al te aangenaam en kan betekenen, dat u zichzelf geregeld uitgeput en lusteloos voelt, dat u weinig stimuli kent, waardoor u weer eens opgewekt kunt reageren en iets positiver kunt gaan denken. U gaat door het aardse tranendal en schreit voortdurend over het onrecht, dat u daarmee is aangedaan.

Het is duidelijk, dat je ten koste van alles moet voorkomen in een dergelijke toestand te geraken, al is het maar, omdat het heel erg moeilijk wordt. daaruit weer los te komen.

Om zo goed mogelijk je mentale evenwicht te kunnen bewaren is het raadzaam, het volgende voorop te stellen:

Er is altijd en overal evenveel goeds als kwaads aanwezig. Nooit is een van beide factoren voor of in u werkelijk in de meerderheid. Wel kan een van deze beide factoren sterker worden geuit dan de ander, maar de andere waarde blijft een mogelijkheid, die in wezen even sterk is.

Zoek naar punten, belevingen, mogelijkheden, waardoor u in het goede kunt geloven en de wereld voor u interessant blijft. Probeer u de voorstelling van het goede te binnen te brengen en werk er mede zo goed u kunt.

Indien u meent, dit in uw dagelijkse leven niet voldoende waar te kunnen maken, moet u maar eens proberen, wanneer u rust die gedachten uit te stralen. U krijgt er bijna altijd een antwoord op, soms vanuit de geest, in andere gevallen vanuit de stof.

Deze beantwoording op zich zal u helpen uw innerlijk en mentaal evenwicht te herstellen en zo uw interesse voor en onbevangenheid tegenover de wereld te handhaven.

Hierdoor zult u minder energie gebruiken zonder nut, zult u zich veerkrachtiger en daadkrachtiger gevoelen en gelijktijdig ook in staat zijn wat objectiever op uw ervaringen in de wereld te reageren. Wat weer betekent, dat u minder ellende hebt en uzelf beter voelt en weet de wereld zo nodig aan te kunnen.

Hebt u tot zover vragen of opmerkingen?

x Zou beter ademen ook invloed hebben op de behoefte aan voeding?

- Groot zal die invloed niet zijn. Trouwens, met de voeding van velen is het in deze dagen zo gesteld, dat Van Gogh, indien hij nu zou leven, ongetwijfeld de Patatvreters zou hebben uitgebeeld in plaats van de aardappeleters.

Volgens mij zal door een betere ademhaling de behoefte aan voedsel niet onmiddellijk veranderingen ondergaan. Indien men haar echter langere tijd in de praktijk brengt, zal de behoefte aan bepaalde voedingsmiddelen minder worden. Je smaak zal veranderen en in feite zul je zo voor jezelf een beter uitgebalanceerd dieet gaan volgen.

Maar dit is alleen indirect een gevolg van dit beter dademen. Je zult immers alles, wat je aan voeding tot je neemt, beter en vollediger kunnen verwerken. Ik wees u er al op, dat dit invloed kan hebben op de stofwisseling van de mens.

Het gevolg is, dat overdaad gemakkelijker kan worden afgevoerd, maar ook, dat tekorten er duidelijker uit gaan springen, zodat het lichaam daarop sneller en gemakkelijker zal gaan reageren.

Gebruik maken van een juiste ademtechniek betekent dus wel een aanpassing van je voorkeuren, maar houdt op zich niet in, dat je dan opeens meer of minder zult gaan eten.

Voldoende?

x Kunt u dit niet denken maar doen iets nader toelichten?

- Wanneer wij op een gegeven ogenblik in ons denken een onevenwichtige kleuring van de waarnemingen kennen, zij het dat deze positief of negatief is, zullen de daarop betrekking hebbende denkbeelden te lang mee blijven spelen in ons denken en ons onevenredig beïnvloeden.

Dit resulteert gemeenlijk in een poging alle mogelijke gegevens bij herhaling en juistere te overzien. Het gevolg is, dat wij bij dit overwegingsproces veel levenskracht gebruiken, zonder dat hier een vergelijkbaar nut of een navenante ervaring tegenover staan.

Daar wij wel de noodzaak tot handelen erkennen, maar daartoe niet kunnen komen, tenzij deze geheel overeenstemt met de kleuring van onze mentale beelden, zal veelal een innerlijke gespannenheid worden opgebouwd, die geen mogelijkheid vindt, zich op redelijke en verantwoorde wijze te ontladen.

Deze gespannenheid in een deel of het geheel van het denken wordt gereflecteerd naar het gehele lichaam en zal zelfs van invloed zijn op de z.g. automatische lichaamsfuncties, die eveneens eenzijdigheden gaan vertonen, welke kunnen voeren tot uitputting, ziektebeelden zonder werkelijk lichamelijke oorzaak e.d.

Wanneer je dus een denkbeeld hebt en dit goed omschreven hebt voor jezelf, moet je niet daarmee bezig blijven, het hernieuwd en nogmaals beschouwende, andere mogelijkheden overwegende etc., maar het onzetten in de praktijk danwel geheel terzijde stellen.

Kortom: in deze gevallen is het belangrijk, niet te lang te blijven nadenken, er niet over te piekeren, maar iets te doen. Neem een besluit, zodra u een duidelijk denkbeeld hebt gevormd. Snelle besluitvorming is over het algemeen voor het eigen lichaam en voor de krachtevenwichten daarin. Zelfs al zult u op deze wijze meer fouten maken, u zult aan de andere kant ook de kracht in u bezitten, de gemaakte fouten zo goed mogelijk te herstellen en leert veel omtrent uzelf en de wereld. Op deze wijze beschikt u dus over mogelijkheden, waardoor u uzelf steeds meer waar kunt maken. Iets wat bij piekeren maar zelden het geval zal zijn. Er zijn wel betere wegen, maar de meeste mensen zijn nog niet ver genoeg gevorderd, om dezen met goed succes te gaan.

Voldoende? Nu dit alles u zover schijnbaar duidelijk is, wil ik u wijzen op de z.g. kosmische krachten, die rond u bestaan.

Het is echter moeilijk, deze energieën zo één-twee-drie te beschrijven. De wetenschap heeft hier nog geen termen gevonden, de oudheid omschreef deze energie wel magisch, maar aan die termen heb je in uw dagen niet veel meer.

Ik moet trachten, een altans enigszins redelijk beeld hiervan voor u te ontwerpen. Stel u dan het volgende voor:

Zwaartekracht is in feite een resultaat van beweging, dus van actie van massa. Indien veel voorwerpen bestaan, die elk op zich een groot zwaartekrachtsveld bezitten, zo zullen zij door hun onderlinge beïnvloedingen de structuur van de kosmos a.h.w. verstoren.

Deze verstoringen op zich hebben de neiging zich ook door z.g. ledige ruimten voort te planten. Indien een aantal van dergelijke werkingen elkaar op een bepaald punt ontmoet, is het mogelijk, dat zij elkaar versterken,

maar indien zij elkander tegengericht zijn, kunnen zij elkander geheel of ten dele opheffen. Is dit begrijpelijk genoeg?

Nog eenvoudiger dan: Wanneer u in een stroombed een enkele watertoevoer hebt, zal er een stroming ontstaan in één enkele en bepaalde richting. Indien het stroombed vlak is, zal de richting van de stroom worden bepaald door de wijze, waarop het water in dit bed wordt ingevoerd.

Brengt u er meerdere stroompjes water in, die echter allen in dezelfde richting gaan, dan zal in het stroombed een grotere stroom ontstaan, die bovendien met grotere snelheid van de inkomende waterstroompjes afvloeit.

Stel, dat beide invoeren nu tegenover elkaar liggen en vergelijkbaar zijn. U kunt dit zelfs doen door twee kranen in een bak te laten lozen, waarbij de ene kraan van links, de andere van rechts water toevoert. Er ontstaat nu een cirkelvormige stroom, indien de bak redelijk rond is. Voeg echter nnu nog enkele kranen toe, die weer vanuit een andere richting hun water lozen en niet gelijk sterk zijn en er ontstaat een draaikolk, een wieling.

Dit beeld spreekt de meesten kennelijk beter aan. Maar kunt u zich nu ook voorstellen, dat het niet om enkele toevoeren, maar om vele duizenden toevoeren gaat, die elk vanuit een eigen richting en met verschillende sterkte water in het stroombed lozen?

Denk nu aan sterren en planeten als dergelijke watertoevoeren. Dan zal het u duidelijk zijn, dat de kosmische krachten en de werking daarvan bepaald zal worden door de stand van de aarde t.a.v. de sterren. Wat er op neerkomt, dat dezen sterrekrachten elkander het ene ogenblik tegenwerken, zodat u in een soort draaikolk terecht komt en geen voortgang kunt maken, terwijl op een ander ogenblik een zo groot deel van deze sterrekrachten in één enkele richting werkt, dat u a.h.w. voortgestuwd wordt met grote snelheid en u daartegen niet kunt verweren, terwijl op andere ogenblikken de sterrekrachten elkander zodanig opheffen, dat u vrij bent om uw eigen richting te kiezen, maar dan uw weg wel op eigen krachten moet afleggen.

Het zal u duidelijk zijn, dat ik hierbij niet spreek over een kracht, die een bepaalde richting op aarde afdwingt. Verkeerschaos is er al voldoende en de mensen hebben trouwens ook last genoeg van het een-richtings-verkeer. Wie het zich zo stoffelijk zou voorstellen, moet wel aannemen, dat er een ogenblik komt, waarop heel Nederland naar de noordpool trekt met het kabinet voorop.

Indien u zich echter realiseert, dat deze inwerkingen onder meer betrekking hebben op uw levenskracht, dan zal het u duidelijk worden, dat alleen hierdoor voor u tijden kunnen komen, waarin u met het geheel van uw denken, vitaliteit e.d. in één enkele richting wordt gestuwd, ondanks uw beoordeling van die richting. U kunt op dergelijke ogenblikken eenvoudig niet anders. U bent qua kracht en mentaliteit dan afgestemd op vele duizenden en alle verschillende krachten, die allen in een zelfde richting stuwen.

Het zal u echter eveneens duidelijk zijn, dat er

perioden zijn, waarop de meeste van die krachten elkander tegenwerken. Dan gebeurt er soms in uw leven niets, maar in andere gevallen ontstaat een soort draaikolkeffect. Dan zie je het eenvoudig niet meer zitten. Je kunt de zaken buiten je niet meer verwerken en probeert gemeenlijk diep in jezelf een antwoord te vinden voor de problemen, die ons dan belagen. Maar wij bereiken weinig of geen resultaat, omdat wij a.h.w. bedolven worden onder feiten, die ons van buitenaf bereiken, maar waarop wij geen greep kunnen krijgen.

Ondertussen zal u wel duidelijk zijn geworden, dat de kosmische verstoringen van evenwicht, de invloeden waarover wij spreken, afkomstig zijn van sterren, planeten en mogelijk zelfs van sterrenevels, zwarte wolken en wat u zich in de ruimte nog meer voor kunt stellen.

Het aantal verstoringen in de kosmos is dus bijna ontelbaar. gelukkig hebben wij alleen te maken met de werkingen, die u op aarde kunnen beïnvloeden. Het aantal daarvan ligt rond de 1100.

Als hoofdinvoeden hebben wij natuurlijk allereerst te maken met de zon en de andere planeten. Maar ongeacht de sterke invloed, die dezen hebben, komen er van buitenaf nog vele andere invloeden op u af, die eenvoudigheidshalve meestal worden gezien als een soort modulatie van de invloed van een bepaalde planeet.

Belangrijk bij dit alles is het volgende: Wanneer u innerlijk en in levenskracht evenwichtig bent, terwijl u ook uw denken redelijk beheerst, dan compenseert u een deel van die beïnvloedingen. Het gevoel, machteloos gevangen te zijn in een stroom van gebeurtenissen of een draaikolk van ontwikkelingen zal u niet meer bevangen.

U komt mogelijk wel tot een intenser beschouwen van innerlijke waarden en mogelijkheden, maar dezen blijven dan voor u toch direct gereleerd met alles, wat u doet en bent. U beseft beter, wat er gebeurt en voelt u niet meer hulpeloos gevangen in een wereld, waar u geen raad mee weet.

Is een mens onevenwichtig, dan zal hij natuurlijk trachten alles, wat hem innerlijk stuwt of beroert, te zien als veroorzaakt door invloeden buiten hem. Hij komt er niet toe zijn innerlijke waarden en mogelijkheden te beseffen, reageert verkeerd op alle ontwikkelingen en zal hierdoor veel energie verbruiken zonder meer te bereiken dan een grotere verwardheid en hulpeloosheid.

Ook al beschouwt menigeen dit nog als een vorm van bijgeloof, ik stel, dat je de invloeden vaak kunt aanvoelen, astrologisch tenminste enigszins kunt berekenen en er goed aan zal doen, daarmee rekening te houden.

Om het eenvoudiger te maken zullen wij voorlopig zelfs alles, wat ons in de wereld onverklaarbaar voorkomt, toeschrijven aan kosmische invloeden. Hierdoor ontkomen wij aan de neiging alles te willen begrijpen en beheersen, wat gemeenlijk het gevolg is van een toeschrijven van alle ontwikkelingen aan uiterlijke omstandigheden, zonder rekening te houden met kosmische invloeden en eigen innerlijk.

Leer inzien, dat je door kosmische invloeden wordt beïnvloed en op de duur zullen de opkomende stemmingen beheersbaar worden. Vaak zal het zelfs mogelijk worden voor deze stemmingen weg te vluchten, door een beschouwen van de feitelijkheden rond ons, zo ons evenwicht herstellende en bewarende.

Kunnen wij de invloeden echter aanvaarden en verdragen, zo zullen wij alle stemmingen en afwijkende gedachtengangen ook kunnen beseffen als zijnde deel van ons eigen innerlijk, dat door invloeden van buitenaf tijdelijk eenzijdig wordt gestimuleerd. Hierdoor begrijpen wij meer omtrent onze wijze van denken en beseffen ook beter de achtergrond van ons gevoelsleven. Zo kom je tot een grotere zelfkennis. Gelijktijdig vind je echter steeds meer mogelijkheden om beïnvloedingen en de resultaten daarvan in het ik, die men onjuist acht, te verzwakken, terwijl de juist geachte inwerkingen bewust bevorderd kunnen worden.

Het gevolg is, dat men meer meester wordt over zichzelf en op de duur uit de kosmische invloeden juist dat op weet te nemen, waardoor het eigen gevoels en gedachtenleven volgens de nu erkende normen positief van uitwerking zal zijn.

In feite ontstaat zo in het ik een vorm van harmonie. Nu duidt harmonie op een samengaan zonder konflikt. Wanneer alle stoffelijk invloed hebben levenskrachtvormen samengaan met de kosmische invloeden, wat op de vooromschreven wijze mogelijk wordt, ontstaat een klankbord, waardoor ook alle inwerkingen en beïnvloedingen van uit de geest, die wel niet direct tot de stoffelijke werkingen behoren, afleesbaar worden.

Het gevolg is, dat de geestelijke waarden van het eigen ik zo goed als kontakten met geestelijke werelden in toenemende mate ook in het stoffelijke bestaan zich kunnen doen gelden, iets, wat zowel in gedachten als gevoelsleven het eerst merkbaar zal zijn, maar op de duur ook andere facetten van het stoffelijk bestaan zal gaan omvatten.

Mogelijk verduidelijkt het volgende, wat ik wil zeggen: Het bereikte evenwicht van innerlijk en levenskracht is te vergelijken met het evenwicht, de harmonie, die bij een juiste instrumentatie bereikt wordt door een symfonie-orkest.

De werkingen, die tot de geest behoren, kun je dan vergelijken met een soloinstrument, dat nadruk krijgt en a.h.w. gedragen wordt door het harmonische geheel, dat het orkest er aan toevoegt. Hierdoor krijgt de solo een bijzondere werking en betekenis, die zonder deze begeleiding niet haalbaar is.

U kunt mij nog niet geheel begrijpen? Dan zal ik nog een ander beeld zoeken. Wanneer je een snaar spant, wordt het mogelijk haar te laten trillen. Maar de mate, waarmee zij gespannen wordt, bepaalt niet alleen de toon, die zij zelf geeft, maar ook de wijze, waarop zij mee zal gaan trillen, wanneer zij wordt getroffen door een met haar eigen trilling harmonische frekwentie.

U kent dit verschijnsel mogelijk uit grotere snaar-

instrumenten, die hun eigen klank ontleen aan de wijze, waarop niet beroerde snaren meeklinken met de aangeslagen toon.

Vergelijkend zou je nu kunnen zeggen, dat, zo ons wezen harmonisch is, het in zijn geheel kan reageren op alle invloeden van geestelijke aard, waarbij zowel de vormen van levenskracht, denken en lichamelijke functies op de daarmee harmonische geestelijke impulsen zullen reageren.

Deze nadruk is echter alleen te handhaven, zowel wat betreft de beleving als de kracht, die je op deze wijze kunt ontvangen, zolang de innerlijke harmonie bestaat.

Opgemerkt hierbij zij, dat een innerlijke harmonie wel vaak, maar niet altijd duidt op een algeheel innerlijk evenwicht. Een enkele dissonant kan in een orkest soms de nadruk op de melodie van de solist vergroten. Maar dan mogen de dissonanten natuurlijk niet overheersen.

Waarmede wij zijn gekomen aan een deel, waarmede de mensen zich gemeenlijk minder bezighouden en, indien zij dit al doen, dat toch uitdrukken in duistere en zeer mystieke termen. De beïnvloeding vanuit de geest.

De een zal in dit verband spreken over intuïtie en inspiratie, anderen hebben het over geestelijke begeleiders, goeroes en dergelijke zaken, terwijl nog anderen volstaan met de opmerking, dat God hen beroerd heeft.

De term, waarmede je zo iets aangeeft, doet overigens weinig terzake, want door een andere benoeming verander je de aard van het beestje toch niet.

Wanneer jij in harmonie bent, vooral innerlijk, zo zullen alle geestelijke krachten in je wezen een weerklank kunnen vinden, en wel elke geestelijke kracht, die zich gezien de in het ik aanwezige harmonie op een bepaald ogenblik daarin kenbaar kan manifesteren. Andere inwerkingen zijn wel mogelijk, maar worden beleefd noch beseft.

De geestelijke invloeden, die zich manifesteren, kunnen weer van verschillende aard zijn. Soms stammen zij alleen uit het gemeenschappelijke bovenbewustzijn van de mensheid, soms komen zij uit verschillende vormwerelden van de geest. Maar krachten en invloeden kunnen ook stammen uit de vormloze sferen, die wij aanduiden als werelden van kleur en klank, of stammen zelfs van achter het witte licht.

Waar zij ook vandaan komen, zij beroeren u en geven zo een bepaalde nadruk aan de harmonie en de levenskracht, die in u bestaat. Vaak zullen dergelijke invloeden een ontladingsmogelijkheid scheppen voor de in het ik aanwezige krachten en gelijktijdig daarmee een mogelijkheid tot versnelde opname van soortgelijke krachten van buitenaf tot stand brengen.

U kunt mij nu wel volgen, bemerk ik. Wanneer je na telepathische peiling een begrip ontdekt van rond 80%, zoals nu het geval blijkt te zijn, is dit zeer bevredigend.

Wij komen nu echter tot een bij u levende vraag: In hoeverre zullen geestelijke invloeden als genoemd voort kunnen komen uit het hoogste licht? De kans daarop is echter zeer gering: om daarop te kunnen resoneren moet de mens een

zeer grote innerlijke harmonie bereikt hebben, waarbij zowel een hoge mate van bgespannenheid als een grote evenwichtigheid noodzakelijk blijven. Zonder dit kan men een dergelijke beïnvloeding n.l. niet verwerken en verdragen. Het zal u duidelijk zijn, dat dit maar zelden voorkomt op aarde.

Eerder zult u krachten kunnen ontangen, die uit een wereld van kleur en klanken komen. Wel moet u hierbij bedenken, dat in die werelden alle vormen reeds te loor zijn gegaan, zodat indrukken, die u van daaruit ontvangt, eerder een soort kleur aan uw gedachten en reacties geven, dan dat zij zich als specifieke openbaringen en z. kenbaar zullen maken.

Krijg je te maken met de vormkennende werelden van de geest, die de mensen vaak zomerland plegen te noemen, zo worden woordelijke boodschappen, kenbare beelden en innerlijke belevingen wel mogelijk.

Vergelijkbaar zijn echter de mogelijkheden, die bestaan, wanneer men in contact komt met het gemeenschappelijk boven bewustzijn.

Voor degenen onder u, die dit begrip niet herkennen, het volgende: het geheel van het menselijke denken hangt als een soort nevel rond de wereld. De daarin overheersende gedachtenbeelden en invloeden zijn gemeenlijk dermate sterk, dat een ieder daardoor wel beïnvloed wordt. Maar er zijn in dit bovenbewustzijn ook andere gedachten en gegevens aanwezig van zeer specifieke aard, waarmede een mens door zijn eigen instelling en concentratie in verbinding kan komen. Als gevolg van een dergelijk contact beschik je a.h.w. intuïtief over denkbeelden en gegevens, die mogelijk nog niet elders bekend zijn, maar die toch reeds in andere mensen ontstaan zijn.

Lees je dit bovenbewustzijn af, dan kun je uit het geheugen van de mensheid zeer veel feitenmateriaal halen, maar daarnaast vaak ook over grotere mogelijkheden tot het verwerven van inzicht en begrip beschikken. Want een bepaalde ervaring, of een bepaald probleem, zal in de menselijke herinnering, zoals die in dit bewustzijn is vastgelegd, grote reeksen van analoge problemen, invloeden en situaties dragen.

Je beschikt dus bij contact over ervaringen, derkwijzen en gegevens, die je niet eigen zijn en waarover je ook niet op grond van een vroeger leven kunt beschikken. Je bent door deze veelheid aan gegevens echter gemeenlijk tot een juistere, zij het vaak minder orthodoxe, benadering van je eigen problemen in staat.

Ook op deze wijze wordt er een soort energie gevonden, die bij kan dragen tot het toenemen van de geestelijke krachten, die je nodig hebt, maar je ook helpen meer van de stoffelijke vormen van levenskracht op te nemen. En met deze extra reserves is het voor een mens eerder mogelijk, zijn eigen krachten op de meest juiste wijze in te zetten.

Ten laatste nog een wijze van kracht gebruiken en ontvangen. Sprekende over levensenergie heb ik reeds eerder gedeut op de theorieën, zoals die b.v. als basis van de acupuncture bestaan. Hiermede probeerde ik duidelijk te maken, dat er verschillende vormen van stoffelijke energie in elk

lichaam bestaan. Wat ik daarbij nog niet vermeldde, is, dat elke vorm van levensenergie, die door een mens kan worden opgenomen op bewuste wijze, ook op een even bewuste wijze door die mens kunnen worden uitgestraald.

Elk energieevenwicht, dat beseft wordt binnen het ik, kan gebruikt worden om een deel van deze krachten ook buiten het ik te projecteren. En dat is nu juist het aardigheidje: Wanneer wij kosmische krachten in onszelf vergaren en in evenwicht brengen, of dezen nu oorspronkelijk gericht waren, of eerder een wieling betekenden, zo betekent dit, dat alles, wat wij begrijpen en dus bewust in onszelf bevatten, ook naar elders kunnen dirigeren.

Maar ongeacht de chaotische of gerichte werking, waaruit wij de kracht opnamen, zal zij, wanneer zij door ons wordt uitgestraald een door ons bepaalde gerichtheid bezitten. Vloeistof, die in de ton stroomt, kan uit een of uit vele bronnen komen, verschillen gericht zijn of niet, maar wanneer je de kraan in de ton opendraait, zal alles er uitstromen als één geheel en wel met een richting, die door de stand van die kraan bepaald wordt.

Zelfs een draaikolk van invloeden wordt opeens een richtbare energie, wanneer ons bewustzijn de kracht uit ons eigen wezen ontnemt en richt: wijzelf worden dan de bron.

Op deze wijze kun je dus kosmische krachten en andere krachten vanuit jezelf ontladen. Wanneer je hierbij ook hogere geestelijke krachten wilt betrekken, zal deze voornamelijk uitgaan naar alles, wat tot haar eigen gebied behoort en alles, waarmede zij door haar eigen structuur harmonisch is.

Hebben wij te maken met de allerhoogste kracht, zo betekent dit, dat deze zich in alle door ons gewenste vormen, zelfs als basislevenskracht, kan manifesteren.

Het is juist dit punt, waarbij de mens in zijn denken niet meer verder pleegt te komen. Want de bron van deze kracht is immers niet redelijk te omvatten. Zij kan soms pseudoredelijk benaderd worden, maar veel verder kom je als mens niet. Hier geldt: zodra ik te maken heb met niet stoffelijke krachten, is het noodzakelijk te komen tot een beeld in mijzelve, waarin deze kracht voor mijzelf wordt weergegeven.

Of die voorstelling dan een beeld is van God, van een heilige, een afgod, of een mathematisch symbool, doet verder dan niet meer ter zake. Indien ik een symbool gebruik en dit wezenlijk en in mijzelve associeer met een geestelijke kracht, zelfs de allerhoogste, dan zal ik hierdoor die kracht gemakkelijker tot mij trekken, maar vooral ook die kracht vanuit mijzelve gemakkelijker manifesteren.

Om een dergelijke andere werkelijkheid tijdelijk als enige te kunnen aanvaarden, kun je b.v. uitgaan van een geloof, van suggestie, zelfhypnose, of zelfsuggestie en hypnose. Want ook van buitenaf kan een dergelijke afstemming tijdelijk tot stand worden gebracht.

Wat die kracht dan kan doen? Zij doet in de praktijk alles, wat wij haar zouden willen laten doen, mits wij maar precies zelf weten, hoe en wat.

2J11+ . . . . .
De volgende klinkt mogelijk minder vriendelijk in de oren van menschen, die regelmatig mediteren om hun kracht uit te zenden voor vrede op aarde. Maar wat verstaat men daar nu werkelijk van? Het is geschreven onder: Het gevolg is, dat men mogelijk wel veel energie uitzendt, maar dat zij zelden of nooit ergens terecht zal komen, waar het gestelde deel werkelijk gediend kan worden.

Anders wordt het, wanneer men, eveneens de vrede nastrevende, b.v. krachten uit gaat zenden om - dit is maar een voorbeeld - de heer Begin te laten zien, hoe onredelijk en bijna bigot hij soms reageert. Mogelijk willen wij iets dergelijks ook aan de heer Sadat duidelijk maken. Dit is bereikbaar.

Je kunt dus wel een bepaalde mens, of een bepaald en beperkt door u gekend gebied, beïnvloeden, maar je kunt nooit alle mensen tegelijk in een bepaalde richting beïnvloeden, of een abstract begrip uitstralen en waar zien worden.

Je kunt desnoods nog alle mensen kracht toezenden en hiermede inderdaad sukses behalen. Maar zodra die kracht een zeer bepaald resultaat zou moeten hebben, is het bereiken van een goed gevolg alleen mogelijk, wanneer men zich richt op beperkte groepen, gebieden of personen, die men altans op oppervlakkig kent.

Wat de moeilijkheid laat bestaan, dat de basis van die kracht redelijk onomschrijfbaar blijft. Zij is iets, wat voor een mens te vaag is, om er een reëel denkbeeld aan te kunnen verbinden. Indien wij er toch in slagen, een bepaald denkbeeld te verbinden aan de hogere krachten, dan drukt het denkbeeld niet het wezen daarvan uit, maar wordt voor ons alleen tot een symbool van het onbegrepen.

Wat het betekent, dat wij zelfs voor de allerhoogste elk gewensd symbool kunnen begrijpen, mits dit voor ons de werking inhoudt van die kracht, zoals wij die begeren.

Voor u gaat het er dus niet om, te weten, wat die kracht is en waar zij vandaan komt, maar zal de vraag eerder luiden: ken ik een symbool, waardoor ik die kracht voor mijzelf realiseren kan en weet ik, wat die kracht in harmonie met mijn aanvoelen daarvan zal moeten presteren?

Besef echter wel, dat je die kracht nu wel kunt oproepen, of je daarvan bewust kunt worden, maar dat die kracht dan niet alleen buiten je actief zal zijn. Wanneer zij actief wordt, werkt zij zowel buiten je als in jezelf. Elke kracht van deze geaardheid, die binnen het ik wordt opgewekt, draagt bij tot een verdere harmonisatie van alle andere vormen van levenskracht, die werkzaam zijn binnen dit ik, herstelt het evenwicht en maakt zo een grotere vitaliteit en zelfs in het denken meestal gelijktijdig ook een grotere objectiviteit mogelijk.

Daarom juist zijn dengelijke krachten ook voor de mens zo belangrijk en verdienen zij terecht de aanduiding levenskracht. Want het gaat niet alleen om alles, wat zij buiten jemogelijk maken, maar ook om het feit, dat zij, eenmaal gewekt, je doen resoneren met een onbekende werkelijkheid, waarin geen tegenstellingen meer kunnen bestaan, maar ten hoogste nog gesproken kan worden van tegendelen, die een

erkennen van het bestaan mogelijk maken.

Daar wij hier bijeen zijn, moeten ook wij een dergelijke kracht op kunnen wekken. Om dit te doen als groep dienen wij het echter over 3 punten eens te worden. Allereerst het brandpunt. Ik stel hiervoor het geleende lichaam, dat ik nu gebruik, voor. U bent het hiernede eens.

In de tweede plaats moeten wij het er over eens worden, wat die kracht dan wel moet gaan doen of betekenen. Want zonder doel heeft een opwekken van die kracht geen zin. Heeft u suggesties? (vrede, genezing, harmonie)

Heerlijke algemeenheden, die weinig of niets uit kunnen halen, wanneer wij er aan werken, tenzij mogelijk in het innerlijk van enkele aanwezigen.

x Stimuleren van het vermogen om beter aan te voelen en te begrijpen.

- Een toename van begripsvermogen voor de aanwezigen? Dat is te doen. Het lijkt egoïstisch, maar het gaat uiteindelijk alleen maar om een proefneming.

Nu moeten wij het nog eens worden over een symbool. (vele voorstellen, waaronder Christus en cirkel) Er worden bijna evenveel symbolen genoemd als er aanwezigen zijn. Wat wel echt nederlands, maar niet erg praktisch is.

Ik zou u voor willen stellen, voor deze ene maal een zonneschijf, een lichtende cirkel, als symbool te nemen. Daarin zijn de meeste van uw voorstellen te verenigen. En nu gaan wij ons eerst eens even instellen.

De kracht, die wij willen wekken, moet werken als een dieper worden van ons begrip, een beter inzicht in de wereld rond ons en in onszelf.

Er is een kracht, die dit mogelijk maakt. Wij stellen ons die kracht voor als een zonneschijf. Haar licht is nog net niet verblindend, maar het is een gouden schijnsel, dat ons verwarmt en enigzins prikkelt.

Wij proberen ons die schijf zo goed mogelijk voor te stellen en laten onze gedachten uitgaan naar die schijf: Heer, wij willen begrip. Wij willen beter begrijpen, wat wij zijn en wat de wereld is. Herhaal dit in uzelf, zendt het als een vraag, als een soort gebed uit naar die schijf.

De schijf wordt nu levendiger en komt dichterbij. Nu wij er aan denken, ons daartoe richten, komt zij steeds dichterbij. Het is, of wij steeds meer door haar gloed beïnvloed worden. Het is, of wij haar zonnestralen voelen, die ons koesteren en even beroeren. Wij blijven onze vraag uitzenden: Geef ons beter inzicht, beter begrip voor onszelf en voor de wereld, waarin wij leven.

Wij stellen ons voor, dat die zon nog dichterbij komt. God, het Onbekende, de Christus, alles is in die schijf aanwezig. Zij is het licht van een werkelijkheid, die tijdloos is. In die kracht zullen wij begrip, inzicht, wijsheid vinden.

Innerlijk proberen wij nu aan te voelen, dat wij inderdaad ook inzicht in onszelf ervaren, niet als een flits, één enkel ogenblik, maar langzaam, steeds groeiende als een blijvende kracht, die in onszelf ontstaat. Wij willen een stukje van die zon a.h.w. vastleggen in onze eigen aura, zodat zij ons voortdurend duidelijker zal helpen zien, wie

en wat wij zijn.

Omdat er nu eenmaal een brandpunt dient te zijn voor het werken van een dergelijke groepskracht, stellen wij ons voor, dat dit licht nu bij mij hier kenbaar is en nog steeds dichterbij komt, dat de stralen van die zon nu ook vanuit deze handen uitstralen.

Zeker, het is suggestie. Maar stel het je intens voor en zeg nu tot jezelf: Wanneer dit licht mij beroert, wanneer deze kracht mij bereikt, zal in mij voortaan een zich steeds verdiepend inzicht in de wereld en in mijzelve mogelijk zijn.

De kracht van dit licht straalt uit deze handen, de kracht van dit licht beroert u nu. Al onze aanroepingen, voorstellingen, mystieke belevingen vloeien samen in één licht. Een licht, dat begrip brengt, dat inzicht geeft. Wij nemen dit bewust en willig in ons op, nemen het licht en bergen het in onszelf als een mystieke sleutel tot de werkelijkheid.

Zo. Daarmede hebben wij nog werkelijk iets tot stand gebracht ook. Het was niet alleen maar een spelletje met suggesties. De suggestie is overigens nodig. Hoe wil je anders het onkenbare benaderen, benoemen, jezelf toestaan, het toch te beleven en te ervaren? Hoe wil je je aura openstellen voor een dergelijke invloed, die je normalerwijze niet eens kunt beseffen, laat staan richten en hanteren.

Daarvoor was die komedie nodig. Zeker, komedie, want in vergelijk tot de werkelijkheid was het niet veel meer dan dat. Het was een reeks van symbolen en suggestieve werkingen. En daarmede hebben wij alleen maar een kracht voor onszelf gerealiseerd, die overal en altijd, ook voor, in en rond u aanwezig is. Een kracht, die altijd toegankelijk is, wanneer wij op onze beurt, hoe dan ook, hiervoor openstaan.

Het is dus een kracht, waaruit u altijd zult kunnen putten en voor meerdere doeleinden, wanneer je maar de juiste afstemming weet te vinden.

Al, wat ik heb gedaan, was u afstemmen en enige suggesties geven. Ik heb sommigen zelfs voor een ogenblik tot een betwijfelen van hun eigen normale en volgens hen objectieve instelling.

Maar daarmede heb ik dan voor en met u bereikt, wat u zelf op een dergelijke wijze ook tot stand zou kunnen brengen: een contact met een kracht, die redelijk niet benaderbaar of omschrijfbaar is, maar die wel degelijk het geheel van uw eigen evenwichten beroert en beïnvloedt.

Voor u zal dit alles betekenen, dat u zeker in de eerst komende dagen evenwichter en geïnteresseerder zult zijn dan voorheen. Want je kunt een dergelijke harmonie niet opbouwen, voor hoe korte tijd dan ook, zonder ook je innerlijke levenskrachten wat meer in balans te brengen. Iets wat wij middels dit suggestieve proces wel degelijk hebben bereikt.

Gelijktijdig hebben wij het ik van allen, die deelnemen, enigszins opengebroken. U kunt nu duidelijker ervaren, wat uit het bovenbewustzijn, de werelden van de geest en zelfs vanuit de uitstraling van uw medemensen op u afkomt. U zult dit alles gemakkelijker en beter ontvangen en begrijpen.

Het mooie van dit onderwerp is, dat u niet hoeft te geloven, dat het juist is. Want wij hebben een experiment gedaan, een proef genomen. Wanneer u daaraan intens deel hebt genomen, geldt, dat al het door mijgestelde juist is, zelfs wanneer u dit redelijk niet aanvaardbaar acht, indien het door mij als doel van de proefgestelde voor u geldt. En wanneer u dit beleeft, hebt u mij voortaan niet meer nodig om een komedie op te voeren en zo een net van suggestie voor u te vlechten, dan kunt u gewoon diep in uzelf denken aan het symbool, i.c. de zonneschijf, maar u kunt dit ook vervangen door een ander, mits voor u een geldig symbool van het hogere.

U kunt dan op dezelfde wijze, maar nu alleen en voor uzelve, uw roep daarheen sturen en weten, dat u antwoord krijgt. En dan hebt u werkelijk iets bereikt. Want naast de reeds gegeven mogelijkheden, om uw levenskracht wat beter in balans te houden in fysieke zin en uw mentale mogelijkheden wat evenwichter te doen functioneren, hebt u nu de kans krachten en mogelijkheden in uzelf te wekken, door een beroep te doen op de werkelijke krachten, die achter alle uitingen - zelfs die van de kosmische kracht - verborgen zijn.

Dit was dan mijn bijdrage. Ik mag sluiten. Dank voor uw aandacht en medewerking. Dank ook voor het voor-nemen, dat de meesten van u maakten om eens te zien, wat van dit alles merkbaar wordt voor u. Want dan hebben wij te samen iets gedaan, wat voor uzelf belangrijk is, maar indirect van groot belang kan zijn voor veel meer mensen, misschien uiteindelijk zelfs voor een heel land of een hele wereld.

Goeden avond. (onverkort opgenomen)

-0-0-0-0-0-

Goeden avond, vrienden.

U hebt wat zware geestelijke opdonders gekregen in het eerste gedeelte van de avond, wij zullen dit tweede deel dus maar wat lichter houden. Zegt U maar eens, waarover wij gaan praten.

(nijdige fluisterstem: ga zitten, dan kan ik beter zien.)

Juist: ga zitten, dan kan ik beter zien. Een aardig onderwerp. Al was dat ongetwijfeld niet de bedoeling. Maar het is een uitgangspunt, waarin waarheid schuilt.

Wanneer je b.v. de kathedraal in Reims gaat bekijken, en je wilt een indruk krijgen van het geheel, dan moet je zorgen, eerst op betrekkelijk grote afstand naar het bouwwerk te kijken en dit goed in je op te nemen.

Wanneer je het beeld van het geheel eenmaal goed in je bent opgenomen, kun je dichterbij gaan. Je ziet dan het geheel niet meer, maar alleen kleine delen ervan. Maar je weet nu, hoe het geheel feitelijk is en kunt je dus de betekenis van de details beter realiseren.

Bovenal zul je eerst dan zien en beseffen, hoe al die kleine details wel degelijk binnen dit geheel behoren.

Wanneer je echter alleen maar naar de details kijkt, zal het je moeilijk vallen, de betekenis ervan zodanig te begrijpen, dat je weet, wat er werkelijk aan de hand is.

Zonder begrip van het geheel vraag je je misschien af, waarom in het hoofdportaal niet alleen engelen en heiligen zijn afgebeeld, maar ook nog een stel duivels. Mogelijk vraag je je af, of dit misschien de kern van een gemengde gemeente of iets dergelijks is.

U zei: ga zitten, dan kan ik beter zien. En in uw situatie had u gelijk. Maar evenzeer terecht kan ik dus zeggen: leer overal voldoende afstand van te nemen, dan kun je de werkelijkheid beter zien. Iets, wat zowel in alle menselijke zaken als in wetenschap en zelfs geloof van kracht blijft.

Wanneer je afstand neemt van een geheel en je niet allereerst bezig gaat houden met details en verklaringen, maar eerst het totaal beeld goed in je opneemt, kun je later beter begrijpen, wat de details in feite betekenen en hoe zij samenhangen met het geheel.

In de electronica kennen wij o.m. de wet van Ohm. Een wet, die van voor de beweging voor de vrouwenemancipatie stamt, want anders zou naast elke wet van oom er ook een van tante staan. Deze wet geeft de relatie aan tussen weerstand, stroomsterkte en spanning.

Bezie het geheel van een afstandje, zonder je met elke factor afzonderlijk bezig te houden en je beseft al snel, dat hier sprake is van een samenhang, die alleen verklaard kan worden, indien wij uitgaan van een gemeenschappelijke waarde, in feite van de beweeglijkheid van electronen. Dan begrijp je de rest vanzelf beter.

Maar ja, wat een voorbeeld. Wie van u loopt nu de hele dag met de wet van Ohm te sollen. Wat moet je er mee, nietwaar? Leuk voor electrotechnici, nietwaar dames? Maar wanneer u de aardappelen opzet, hebt u niet de wet van Ohm, maar een snufje zout nodig voor een goed resultaat.

Ik snap best, dat dit voorbeeld u niet bepaald interesseerde. Maar mogelijk kunt u, wanneer u naar de wereld om u heen kijkt, ook eerst eens het geheel bezien. Niet kijken naar het lokprijsje voor één artikel, maar nagaan, of een zaak gemiddeld duur is of goedkoop b.v.

En wanneer u het verschrikkelijk vindt, dat er mensen zijn, die zich uit geloofsgronden niet in willen laten enten, dan moet u niet mopperen over dit verschijnsel, maar eens kijken, hoe men tot een dergelijke konklusie kan komen op grond van bijbel en evangelie. Dan snapt u al snel, dat de bijbel in feite een levensleer en filosofisch stelsel bevat, waarin helaas het uitverkoren zijn een nogal grote rol speelt.

Het zal u duidelijk zijn, dat iemand om uitverkoren te worden, anders moet zijn dan een ander. Anders zou een ieder zich uitverkoren kunnen achten en dan voel je je niet meer uitverkoren en zit je opeens alleen met je eigen onvolkomenheden en dwaasheden.

Daarom zoeken zoveel sekten naar regels, waardoor zij zich op grond van de bijbelse waarheid van anderen dermate

kan onderscheiden, dat men het gevoel kan hebben, meerwaardig te zijn, zelfs wanneer de uiterlijke omstandigheden dit schijnen te ontkennen.

Trouwens, bezie een geloof ook eens van een afstand, zonder je bezig te houden met de details, de waarheid e.d. Dan zie je al snel, dat een geloof voor de meeste mensen de methode vormt om iets tot uitdrukking te brengen, waar zij niets van weten en dan nog op een wijze, waardoor je je de meerdere kunt achten van alle anderen, die er volgens jou immers nog veel minder van weten. Want dat is de basis: een ieder wil hoger, bewuster, vrijer, nederiger enz. zijn dan alle anderen. Vandaar dat geloof veelal een vorm van geestelijk paalzitten voor een kampioenschap lijkt te zijn, wanneer je het van een afstand beschouwt.

Kijk naar de maatschappij van een afstandje en besef, hoe in verhouding gering vaak het verschil is tussen vroegere horigen en hedendaagse arbeiders, ook al zijn deze laatsten dan "vrije burgers". U bent meer gebonden dan u op grond van maatschappelijke stellingen ooit zoudt vermoeden. En vanuit die ingebouwde onvrijheid wordt veel in de maatschappij beter begrijpelijk.

Bekijk b.v. een man als Van Agt eens van een afstand. Wat zie je dan, ? Een vroom staatsman met een steekneus, die hij overal insteekt en een racefiets, waarop hij van links naar rechts zwenkt. Leuk, he? Maar hebt u wel eens op een dergelijke manier naar uzelf gekeken?

Wanneer je alleen maar kijkt naar de kleine dingen, die je hebt en doet, weet je er niets van. U vindt uzelf zo goed voor uw medemensen? Ga eens op een afstand staan en zie, hoe jouw goedheid anderen de wanhopige oren uitkomt.

Van een afstandje zie je het werkelijk anders, zelfs jezelf, wanneer je eerlijk bent. Vandaar dat ik uw "ga zitten dan zie ik beter" een goede aanleiding vond, om hierop te wijzen.

Eerst wanneer je afstand weet te nemen, desnoods even buiten iets leert staan, kun je het werkelijk leren kennen, kun je er greep op krijgen. Een natuurkundige riep: geef mij een steunpunt buiten de aarde en een hefboom, en ik zal haar uit haar baan werpen. Hij had gelijk: indien beantwoord zou kunnen worden aan alle eisen, die hij stelde, zou het inderdaad mogelijk zijn, de aarde uit haar baan te werpen. Maar een mens kan tot nu toe geen voldoende afstand nemen van de aarde, laat staan een passend steunpunt plus een hefboom van voldoende lengte krijgen.

Afstand nemen van jezelf, van al die dingen, waar je zo in op pleegt te gaan echter, is vaak wel mogelijk. En dit draagt bij tot zelfkennis, maar ook een juist besef van de wereld, waarin je leeft. Wat meer is, dan pas kun je jezelf werkelijk veranderen, want dan eerst weet je, waar de werkelijke fouten en noden schuilen.

Waarmede ik hoop, u op een idee gebracht te hebben. Neem afstand van jezelf. Dan pas kun je jezelf dat duwtje geven, waardoor het werkelijk met jou de goede kant opgaat.

Goeden avond.

(zeer sterk bekort)

d.d. 8 september 1978